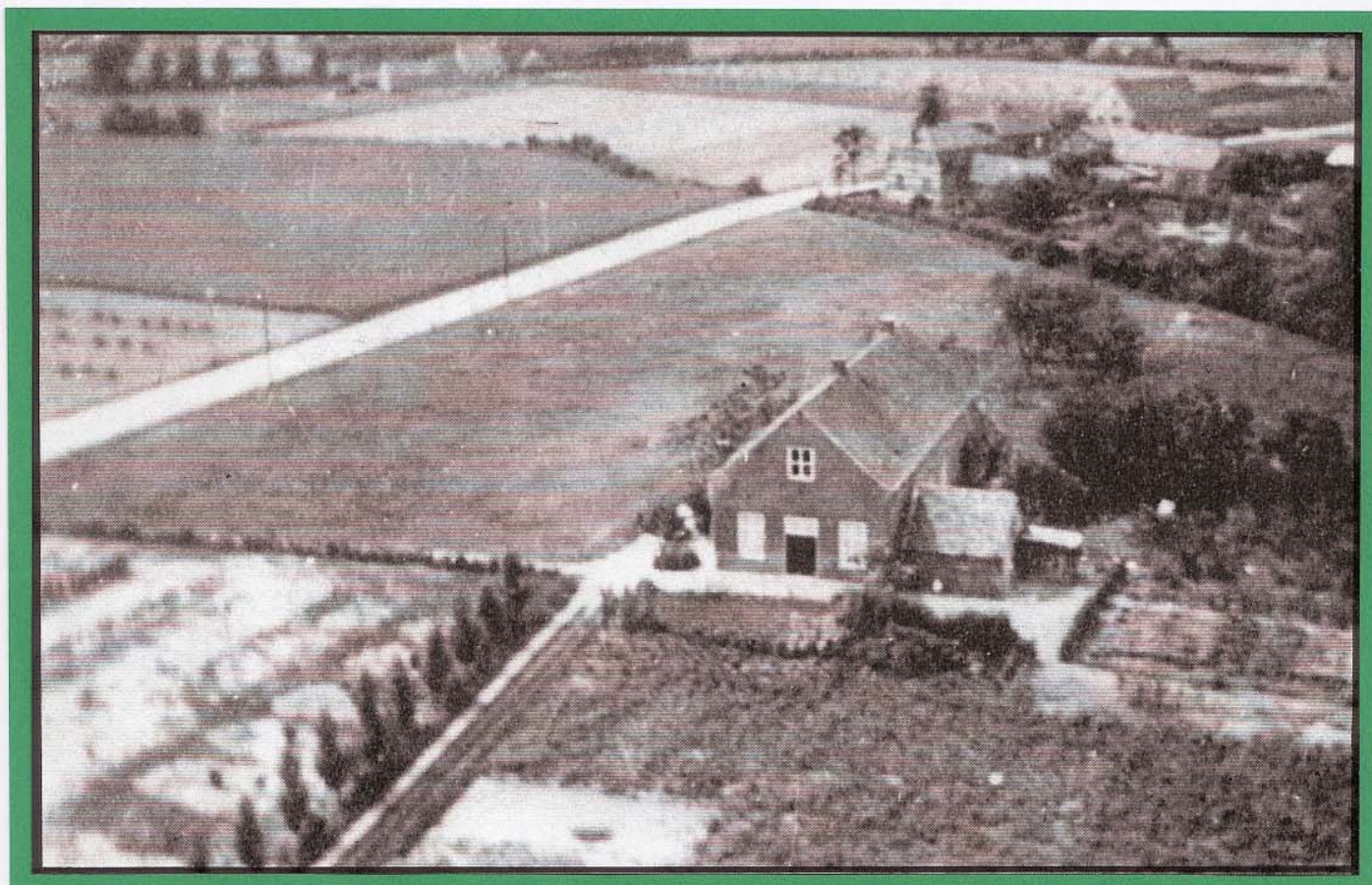

MIJN GEBOORTEHUIS

FOTO: 1946 GEMAAKT VANUIT DE KERKTOREN

OP DEZE FOTO KOMT ONZE LEEFOMGEVING GRIJS EN GRAUW OVER. IN WERKELIJKHEID LEEFDEN WIJ IN EEN GROEN 'PARADIJS' . OVERAL HOORDE JE VOGELGELUIDEN. RONDOM ONS HUIS STONDEN ALLE SOORTEN PLANTEN EN FRUITBOMEN. WANNEER DIE IN BLOEI STONDEN ROOK HET IN ONS HUIS HEERLIJK. VLINDERS EN BIJEN VLOGEN AF EN AAN. VOOR MIJ DE HEMEL OP AARDE.

1953

**ELK KIND VAN 6 JAAR
MOET NAAR SCHOOL
LEERT EN SPEELT EN
KIJKT OM ZICH HEEN.
MAAKT VRIENDJES EN
VERKENT HET DORP.
DE WERELD GAAT OPEN
MAAR ALTIJD STONDEN
DAAR DIE KOEIEN! HET
LEEK EROP OF IEDEREEN
EEN PAAR VAN DIE
BEWAKERS HAD!**

‘De Brabanders’

Terecht zegt men dan ook van de Brabanders dat, terwijl bij andere mensen het verstand met de jaren pleegt te groeien, zij naar mate zij ouder worden steeds zotter worden. Toch is er geen ander volk dat in de dagelijkse omgang aardiger is, of zich minder aantrekt van de onaangenaamheden van de ouderdom.

Desiderius Erasmus, lof der Zotheid, 1511

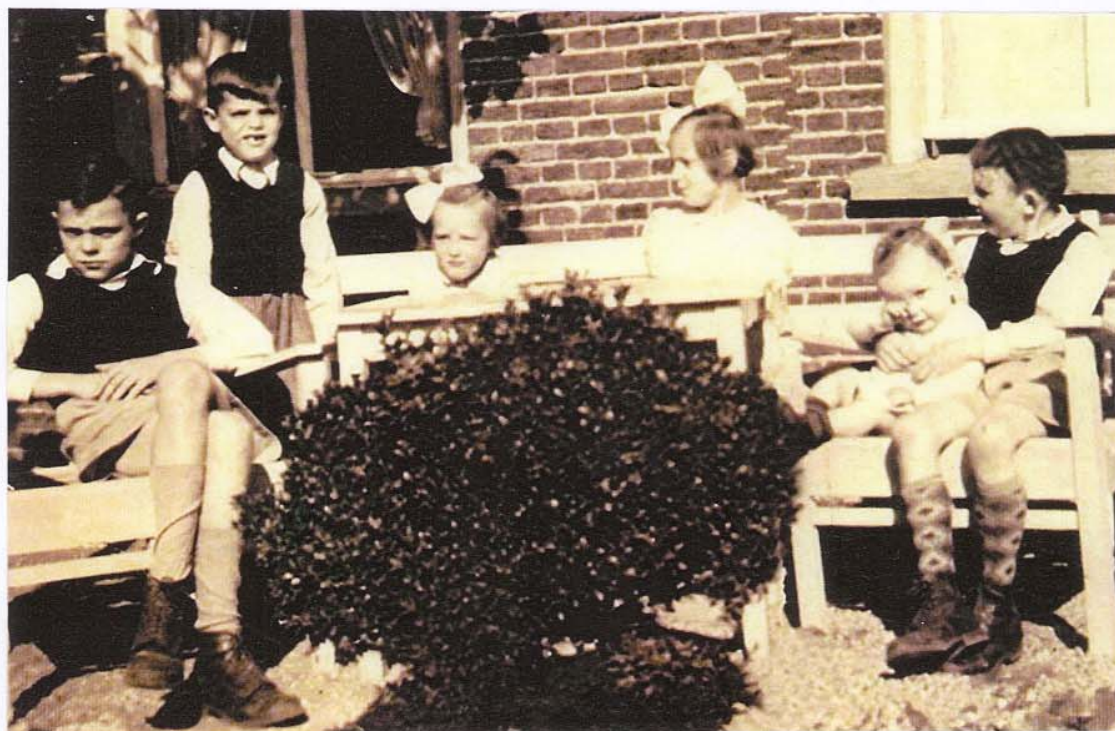

Perenboom door Jan omgezaagd

OUDERLIJK HUIS IN DE 50er JAREN. IN ONS 'ACHTERHUIS' WOONDE HET KINDERLOZE ECHTPAAR VAN SCHOENMAKER STRIK. WIJ, HET GEZIN JASPERS, WOONDEN IN HET VOORHUIS. VOORDAT ZOWEL VOOR- ALS ACHTERHUIS IN DE 70er JAREN WERD AFGEBROKEN, WOONDE MIJN OUDERE BROER JAN MET ZIJN VROUW JOKE NOG 3 JAAR IN HET HUIS VAN HENT STRIK. HET EERSTE WAT MIJN BROER DEED TOEN - IE ER KWAM WONEN WAS HET OMZAGEN VAN DE PERENBOOM WAARVAN DE SCHADUW NOG DUIDELIJK ZICHTBAAR IS OP DE ONDERSTE FOTO. EN HIJ PLAATSTE EEN ANTENNE OP HET DAK MIJN WEKELIJKSE TAAK WAS HET OM RONDOM HET HUIS HET GRINT AAN TE HARKEN. VOOR HENT STRIK HOEFDE DAT NIET. HIJ HAD, NAMENS ZIJN VROUW, LAST VAN AL DAT "STOF" DAT OPDWARRELDE.

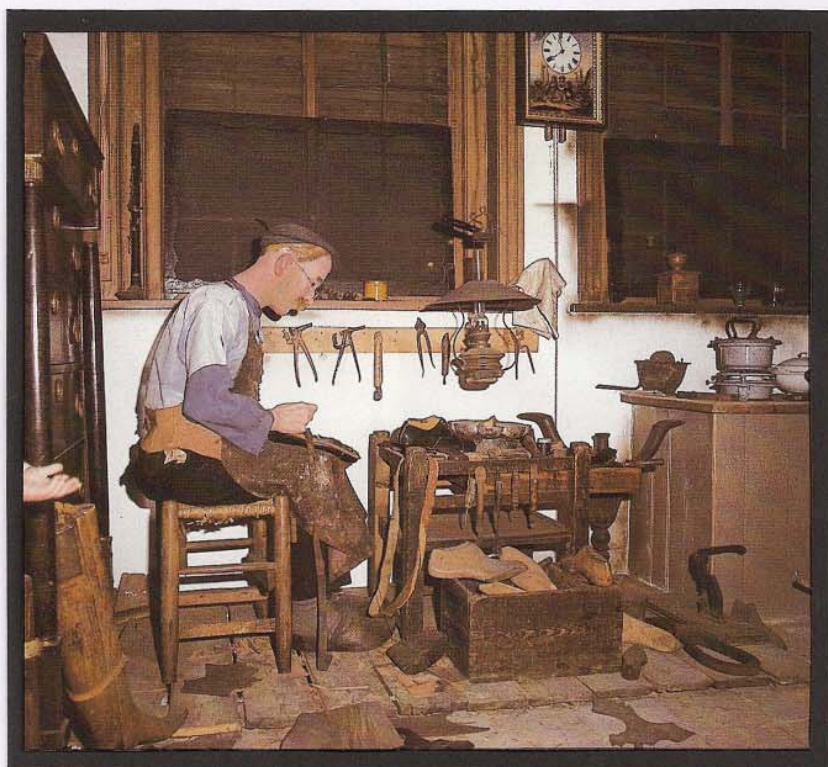
HISTORIE OUDERLIJK HUIS

DE DATERING VAN DE BOUW VAN MIJN GEBOORTEHUIS IS NIET MEER GEHEEL TE ACHTERHALEN. WIJ VERMOEDEN DAT HET ROND 1840 IS GEBOUWD. HET HUIS EN DE GROND ER OMHEEN WAS EIGENDOM VAN DE KERK. VROEGER BESTOND BIJ GELOVIGE BOEREN DE GEWOONTE OM BIJ OVERLIJDEN EEN DEEL VAN DE GROND AAN DE KERK TE SCHENKEN OM ER ZEKER VAN TE ZIJN DAT MEN IN DE HEMEL KWAM. VOLGENS MIJN VADER STOND ONS HUIS ER EERDER DAN DE KERK. ONS HUIS, DAT EXTREEM HOGE PLAFONDS HAD, ZOU AANVANKELIJK ZIJN GEBOUWD ALS TIMMERWERKPLAATS EN VOLGENS DE OVERLEVERINGEN IS HET HELE INTERIEUR VAN DE KERK ER VERVAARDIGD. OOK DE BREDE VOORDEUR WIJST DAAR OP.

DE SCHOENMAKER UIT MIJN JEUGD, ONZE BUURMAN HENT STRIK, ZAT DAGELIJKS IN ZIJN PIEPKLEINE ACHTERKAMERTJE SCHOENEN TE LAPPEN EN PAARDEN- EN KOEIENTUIGEN TE REPAREREN. BIJ BINNENKOMST IN DE HAL STONDEN LINKS DE GEREPAAREDE SCHOENEN EN LAARZEN EN RECHTS DE NOG TE REPAREREN PAREN. GEMETEN AAN DE BELEVINGSWERELD VAN NU ZOU JE DE VERGE- LIJNING MET DE HAL VAN EEN HUISKAMERMOSKEE KUNNEN MAKEN.

**Foto Rechts:
Schoenmuseum
Waalwijk**

**Zo herinner ik me
Hent Strik, Hent
speelde alleen
geen klarinet.
Als wij, de kinderen
van Jaspers, luidruchtig
waren trok hij de schoen
die fungeerde als 'schuif
raamophouder' er met 'n
ruk onder vandaan. Wel
groeide het bloeiende
onkruid de werkplaats
in. Dat stoorde Hent niet.**

**ZOALS DE PLAATJES LATEN ZIEN
WOONDEN WIJ IN EEN WIJDSE GROENE
OMGEVING. DE SLOOT ACHTER HET HUIS
WAS DE GRENS TUSSEN ONS TERREIN EN
DAT VAN DE BOEREN. DAGELIJKS KON IK
HET MELKEN VAN DE KOEIEN VOLGEN
MAAR DAT DE BOER HET ZELF DEED
WAS EEN UNICUM. VOOR DE MELKMEID
MET RODE ZAKDOEK OM HET HOOFD
EN RUBBEREN ZWARTE LAARZEN AAN
WAS DIT DAGELIJKS WERK.**

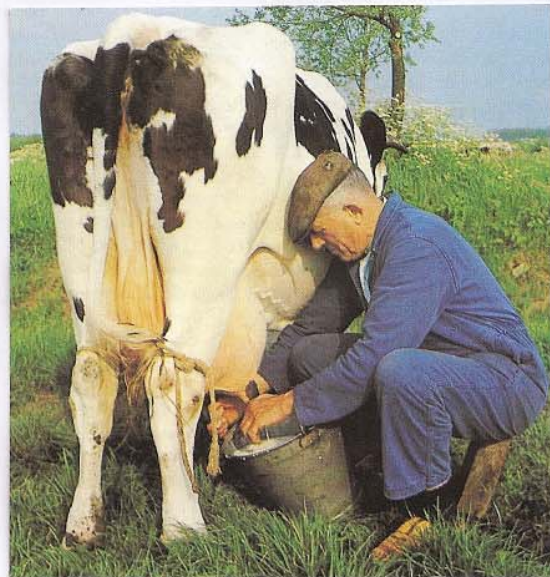

Foto onder; 1950 vanuit de kerktoren

**DE JONGE AANPLANT LINKS OP DE FOTO IS ONZE BOOMGAARD.
HET GRIJZE VLAK BOVENIN IS HET VOETBALVELD DAT AL SNEL
EEN KWARTSLAG NAAR LINKS DRAAIDE OMDAT ER EEN RIJKSWEG
WERD AANGELEGD DIE IN 1962 WERD GEOPEND. DE RODE STIP
MARKEERT DE OUDE PLEK VAN DE SCHUTTERSBOOM VAN HET GILDE
DIE NU VERPLAATST IS NAAR DE MOLENAKKER.**

PA EN MA IN 1938

IN DE VOORTUIN VAN ONS HUIS STOND EEN TREURWILG. DAAR ONDER BOUWDE MIJN VADER EEN SPUGLELIJKE MARIAGROT VAN SLAKKEN EN COKES. IN DIE GROT STOND EEN GIPSEN MARIA BEELD. DIT BEELD WERD OP 'N DAG GESTOLEN. MIJN OUDERS WAREN ER ZEKER VAN DAT DIT DOOR ZIGEUNERS WAS GEDAAN UIT WRAAK 'OMDAT WE DE MESSEN ZELF WEL KONDEN SLIJPEN'. DE DIEFSTAL ZOU ONGELUK BRENGEN, ALDUS PA. ENKELE DAGEN LATER STOND ER AL WEER EEN NIEUW 'BEELD' MA HAD NA EEN BEZOEK AAN TANTE KOOS EEN CADEAU VOOR 'ONS ALLEMAAL' MEEGEBRACHT. EEN PLASTIC WIJWATERFLESJE UIT LOURDES MET EEN ZWARTE DOP. VANAF DAT MOMENT STOND IN ONZE GROT 'N MARIA MET HOGE HOED!

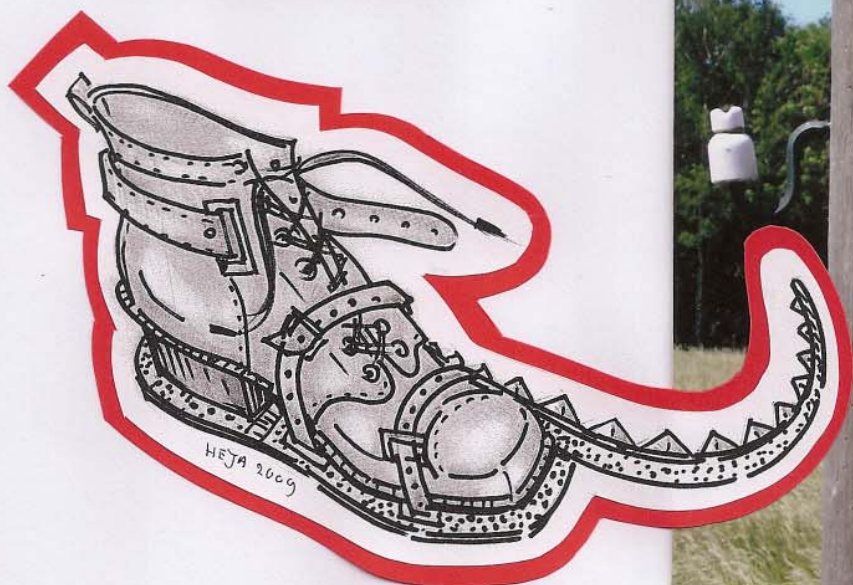
Foto boven : Nu Gentstraat achterzijde ouderlijk huis (de kant van strik) MIJN BROER JAN KOMT OP DE FIETS NAAR HUIS DE VOORTUIN IS AL BOUWRIJP GEMAAKT. DE BOOMGAARD RECHTS, VAN PASTOOR CUSTERS, IS AL GEROOID. DAAR STAAT NU KLEUTERSCHOOL DE VIERSPRONG. OP DE ACHTERGROND IS DE OUDE SCHOOL/GEMEENSCHAPSHUIS NOG ZICHTBAAR.

HET GASSEL UIT MIJN JEUGD STOND VOL MET HOUTEN BOVEN GRONDSE ELECTRICITEITSPALEN. ZE STONDEN OP DE MEEST ONMOGELIJKE PLAATSEN. DE STREEKBUS VAN DE ZUID - OOSTER, DIE DOOR HET DORP REED, KON ER AMPER LANGS WANNEER ER OOK NOG RUIMTE MOEST ZIJN VOOR EEN PASSEREND PAARD MET WAGEN, HOOG OPGETAST MET HOOI. BIJ DE RODE STIP VOOR HET HUIS VAN KERSTEN GEBEURDE EENS EEN ERNSTIG MOTORONGELUK. EEN VAN MIJN DORPSGENOTEN REED DAAR TEGEN DE MAST.

Foto; situatie 2009

Bij onweer en zware windstoten sloegen de electriciteitsdraden tegen elkaar waardoor kortsluiting ontstond en wij dagenlang zonder stroom zaten. Ik verheugde mij dan op de komst van de monteur met de ' klimschoenen '.

DE BOOMGAARD

MIJN VADER DIE OP HET LANDGOED TONGELAAR FRUITARBEIDER WAS, BRACHT ZIJN BEROEP NA ZIJN WERK OOK NOG EENS 6 DAGEN PER WEEK THUIS IN DE PRAKTIJK. OP ONS ERF EN IN DE BOOMGAARD VAN PASTOOR CUSTERS STONDEN ZIJN FRUITBOMEN EN STRUIKEN. HIJ WAS EEN MEESTER IN HET ENTEN. OOK DE ROZENSTUIKEN, DIE HIJ ZELF KWEekte, WAREN IN GASSEL BEROEMD. NA ELKE REGEN OF HAGELBUI VLOOG - IE MET EEN GEZICHT ALS EEN DONDERWOLK NAAR BUITEN OM DE 'SCHADE' OP TE NEMEN! BIJ LATE NACHTVORST, ALS DE FRUITBOMEN AL IN BLOEI STONDEN, TROK- IE URENLANG IN OLIE GEDRENKTE BRANDENDE LOMPEN, VERPAKT IN EEN OUDE AUTOBAND AAN EEN ROESTIGE KETTING, DOOR DE BOOMGAARD ACHTER ZICH AAN. HET VUUR ZAG ER SPECTACULAIR UIT IN DE DONKERE NACHT. NU WORDEN DE KNOPPEN VAN FRUITBOMEN BESPROEID MET WATER TEGEN BEVRIEZING..... DAT HAD DIE OUWE MOETEN WETEN.

IK MOEST ZOWEL BIJ HET SPUITEN TEGEN ONGEDIERTE THUIS ALS BIJ DE OOGST BIJ PASTOOR CUSTERS MEEHELPE. 1° KEUS WERD DOOR MIJN VADER VERKOCHT. 2° KEUS ATEN WE ZELF DIRECT OP EN DE REST WERD DOOR MIJN MOEDER GEWECKT. WIJ ATEN DE HELE WINTER KERSEN, PRUIMEN, PERZIKEN, APPELS EN PEREN.

1955

Mijn vader waarschuwde mij in het plukseizoen voor alle 'gevaren'. Hij leerde mij het dragen en (ver)plaatsen van de ladder. Op 'n dag kwam hij van zijn werk thuis met zijn onderarm in het gips. Hij had de onderste trede van de ladder gemist. Ik mocht van mijn moeder niet lachen. Vanaf dat moment voorspelde mijn vader aan hand van de pijnscheuten de weersveranderingen.

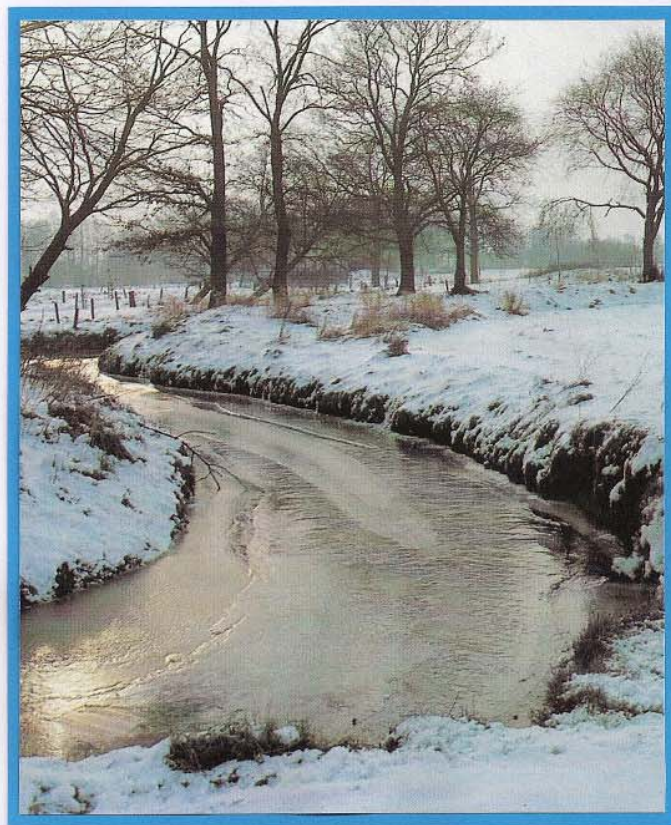
DE WINTERS UIT MIJN JEUGD.....

..... WAREN KOUD, KOUD, KOUD. DAT HAD VOORAL TE MAKEN MET DE BOUWKUNDIGE STAAT VAN HET HUIS. RAMEN EN DEUREN TOCHTTEN EN IK KON LANGS DE DAKPANNEN NAAR BUITEN KIJKEN. HET HUIS WERD VERWARMD DOOR TWEE KACHELS. DOOR EEN HAARD IN DE VOORKAMER, VOOR ZON- EN FEESTDAGEN, EN DOOR EEN PLATTE BUISKACHEL, TEVENS FORNUIS, VOOR DAGELIJKS GEBRUIK WAARIN TURF EN BRIKETTEN WERDEN GESTOOKT. DE AFVOER VAN HET AANRECHT EN DE POMP IN DE BIJKEUKEN WAREN 'S WINTERS REGELMATIG BEVROREN. WIJ KREGEN EIND 50er JAREN NAMELIJK PAS WATERLEIDING EN RIOLERING. ZATERDAGSAVONDS VOOR HET SLAPENGAAN MOEST IK NET ALS MIJN BROERS EN ZUSSEN IN EEN ZINKEN TEIL. NA HET WASSEN KREEG IK EEN OP DE PLATTE BUISKACHEL OPGEWARMDE BAKSTEEN, GEWIKKELD IN EEN OUDE KRANT EN INGEPAKT IN EEN OUDE ZWARTE SOK VAN MIJN VADER, MEE ALS KRUIK. ALS IK 'S OCHTENDS WAKKER WERD STONDEN DE IJSBLOEMEN OP DE RAMEN EN WAS DE INHOUD VAN DE PISPOT BEVROREN. NA MIJN EERSTE COMMUNIE, OP MIJN 7^e, MOEST IK OOK IN DE WINTER OM HALF ACHT IN EEN IJSKOUDE KERK NAAR DE VERPLICHTE OCHTENDMIS. DE WAS BEVROOR REGELMATIG AAN DE WASLIJN EN WERD ALS STOKVIS BINNENGEHAALD EN VOORZICHTIG TER ONTDOOIING IN DE BIJKEUKEN GELEGD.

PRIVE IJSBAAN

Op de sloot achter ons huis heeft de hele familie Jaspers leren schaatsen. Wij kregen daarvoor van Sinterklaas een paar onderbinders per 3 kinderen en dat paar werd via een strak schema gebruikt.

De doodgraver in Gassel hoopte er elk jaar weer op dat hij 'n afspraak met Pietje de Dood kon maken. Dat lukte nooit. Hij moest dan met een pikhouweel de bevroren grond openhakken zodat de overledene netjes begraven kon worden.

Foto's : 2009

**Het laatste
stukje groen
uit mijn jeugd.**

**De grote vogel
kooi en de hoge
heg van pas-
toor Custers
zijn gesloopt.
Leve de
openheid !**

**De oorspronkelijke
ingang naar de wei,
achter het kerkhof,
van Gerrit Kersten
wordt momenteel
bebouwd met be-
jaardenwoningen.
Thuis sterven was
in Gassel al popu-
lair, om 5 meter
vanaf je tuinhek
begraven te worden
vind ik overdreven!**

